

[Honoré.]

skal have tilsvarende opgaver vedrørende alle andre former for energi. Det vil sige, at Risø kan beskæftige sig med alt mellem himmel og jord, bare der står „energi“ på det. Burde man måske ikke præcisere Risøs opgaver i betydelig højere grad? Skal Risø virkelig kunne beskæftige sig f. eks. med naturgas? Det ville Risø jo kunne gøre iflg. § 4, stk. 2, men er det ikke at spænde buen for vidt? Altså, lad os først og fremmest få dette præciseret, hvis ikke Risø skal få en helt umulig arbejdsbeskrivelse.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg kan give ministeren ret i, som der står i fremsættelsen, at energipolitikken skal have en central placering i de politiske overvejelser om landenes økonomiske og sociale udvikling. Derfor er det, vi har foreslået, at man nationaliserer hele energisektoren, hvad der ville være den eneste logiske måde at gribe de ting an på. Sådan skulle det heller ikke være denne gang, men der henvises til, at denne tilrettelægning, som der nu er tale om, skal bruges til at forbedre Danmarks energiforsyningssituation og skaffe uafhængighed i energiforsyningen, og de formål kan vi godt tilslutte os. Der er måske ikke nogen grund til, at de kun står i bemærkningerne, de kunne også stå et andet sted.

I øvrigt fremtræder forslaget som og betyder vel også først og fremmest en mere rationel tilrettelægning af den hidtidige form for centralstyring af de her ting. I den henseende skal jeg da også gerne medgive, at den er mere genial end de bestående ordninger, men det lod sig nu altså også finde.

Men jeg er mindre henrykt for de begrundelser, som ministeren fører frem, for dér ses jo alle problemerne meget snært ud fra en tilknytning til sådanne foretagender som IEA og EF og den slags. Når der nu blev sagt noget om uafhængighed i energiforsyningen, så synes jeg ikke rigtig, at det her passer sammen. Det bliver også sagt, at oliekrisen kom bag på — ja, jeg ved ikke bag på hvem, „alverden“ står der ligefrem. Det er nu ikke rigtigt. Den kom f. eks. ikke bag på oliemonopolerne. Det er jo efterhånden kommet frem, at de god tid i forvejen var meget godt klar over, at der ville komme en

sådan periode. De brugte den til at spænde priserne op med og var jo også dem, der direkte organiserede oliemangelen i Danmark på daværende tidspunkt. Derfor er det nok temmelig vigtigt for en virkelig dansk energipolitik, at der bliver den mulighed for en selvstændig politisk optræden i valget mellem disse uafhængigheder af tilførslen.

I den opbygning, der er tale om, spiller energirådet en ret så central rolle — i praksis måske også større, end det umiddelbart kan se ud til, når man ser på selve paragraferne her. Derfor har vi også hæftet os ved dets sammensætning, for man kan jo ikke se igennem det hele, sådan som det står. Der er 4 forskere med sagkundskab, og det er da godt, de skal have den med. Men forskere kan samtidig være knyttet til det ene eller det andet af de store erhvervsforetagender — der kan ske mange slags forskerier her i verden. Det ville måske være rigtigt at understrege, at der her skulle være tale om uafhængighed af sådanne kommercielle interesser.

Jeg ved heller ikke, hvorfor det altid skal være Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, der repræsenterer arbejderbevægelsen og fagbevægelsen. Jeg ved godt, at ministeren har et vist familieforhold i den retning, men alligevel.

Vi kan altså ikke opfatte hele sammensætningen af dette energiråd som tilfredsstillende og dermed en garanti for, hvad vi i hvert fald ville opfatte som en demokratisk kontrol på disse områder.

Hvad angår energistyrelsen, forstår jeg at det er en rent administrativ foranstaltning, men vil godt have det bekræftet. Den måde, Risø sættes ind i systemet på, synes jeg i det væsentlige er rimelig. Jeg ved bare ikke, hvorfor der nu igen skal dukke en mand op fra erhvervslivet. Det synes jeg ikke er nødvendigt. Med hensyn til Risøs rolle vil jeg kort sige, at det under alle omstændigheder vil være en nødvendig ting for en dansk energipolitik at udvikle forskningen også på atomenergiens område, og det vil utvivlsomt også blive Risøs rimelige hovedopgave.

Sluttelig kunne jeg måske udtrykke fornyet ønske om, at ministeren i sine forslag ville rykke, om ikke nærmere til vores program, så til socialdemokratiets.